

Zalm

heer Rouvoet meeneem in de brief die ik aan de Kamer zal sturen over de kassen.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Ik had twee amendementen aangekondigd. Op het punt van de cultuurgronden, de kwestie van de periode van tien naar zes jaar, heeft de minister mij overtuigd. Ik heb het amendement teruggetrokken; het was nog niet rondgedeed, maar wel ingediend. Dat komt dus niet in stemming. Wat het andere amendement betreft maak ik graag gebruik van het aanbod van de minister om de zaak nog eens goed te bezien. Ik heb hem zo begrepen dat naar zijn beste weten het voorstel in de tweede nota van wijziging impliceert dat bij een liquidatie die zich over meerdere jaren uitstrekt, de mkb-winstvrijstelling over al die jaren nog steeds van toepassing is, omdat het geen gedeeltelijke staking van de onderneming betreft. Mij dunkt dat dit heel dicht in de buurt komt van het punt dat wij wilden "tackelen", als ik even dat Engelse woord mag gebruiken. Ik hecht wel aan dit technische debat, want het luistert heel nauw en het is een belangrijke materie voor degenen die het betreft. Ik denk dat wij er inderdaad uit gaan komen.

Minister **Zalm**: Het moet hoe dan ook goed worden geregeld, en daarom hecht ik eraan, schriftelijk te reageren. Ik zie geen inhoudelijk verschil van opvatting. Verder ben ik u zeer erkentelijk voor het feit dat ik u op het punt van de cultuurgrond heb kunnen overtuigen. Je hebt allerlei soorten Kamerleden. Er zijn er die op hun standpunt blijven staan, wat je ook tegen hen zegt. Maar een aardige categorie wordt vooral gevormd door degenen die je ook van een ander standpunt kunt overtuigen. Het doet mij buitengewoon veel genoegen dat u zich zo opstelt, en dat siert u ook.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Dit had uiteindelijk te maken met de inhoud, maar niet zozeer met de Bijbelse getallensymboliek.

Minister **Zalm**: Die tien, dat is ook niets. Dat is waar.

De heer **Crone** (PvdA): Ik had de ambtenaren van het ministerie in het restaurant beloofd dat ik tot elf uur zou strijden alvorens mijn gang naar Canossa te maken en mij bij het wetsvoorstel neer te leggen, maar ik zal het laten bij een korte laatste opmerking. Wij zijn het erover eens dat het bij de octroobox om een "technicality" ging. Mijn ministerie van Financiën overlegt inmiddels met dat van u, dus als wij eruit komen, passen wij het amendement aan. Meldt u anders in de brief hoe het precies zit.

Minister **Zalm**: Laat ik dus drie punten meenemen in mijn brief, namelijk het punt van de heer Crone – ik bespeur hier geen beleidsverschil; het kan zijn dat dit er achter zit, maar ik denk het niet – voorts het punt rondom de kassen en het punt van de heer Rouvoet. Daarmee hebben wij weer een heel mooi getal: 3.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, volgende week dinsdag te stemmen over de ingediende amendementen en het wetsvoorstel. Moties zijn niet ingediend. Ik ga ervan uit

dat de minister zijn brief voor de stemmingen aan de Kamer zal zenden.

Volgens het voorstel van de voorzitter wordt besloten.

De vergadering wordt van 20.25 uur tot 20.30 uur geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het verslag van een algemeen overleg met de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie over de zaak-Donorov (19637, nr. 1065).**

De beraadslaging wordt geopend.

De heer **Klaas de Vries** (PvdA): Voorzitter. Dit is het zoveelste debat over de zaak-Donorov, een ernstig zieke en suicidale asielzoeker die aan Spanje werd overgedragen en daar zelfmoord pleegde. Een belangrijke vraag in dezen is of door de regering voldaan is aan de strenge eisen van het BMA, het Bureau Medische Advisering. Een daarvan was een gedegen overdracht van alle medische gegevens aan de autoriteiten van het ontvangende land.

De vaste commissie voor Justitie heeft advies gevraagd aan het medisch kenniscentrum Pharos en aan de Inspectie voor de Gezondheidszorg over de degelijkheid van de overdracht aan medische gegevens. Beide organisaties oordelen negatief. Pharos zegt zelfs: "een goede medische overdracht via medische informatie en medische begeleiding had de zelfmoord zeer waarschijnlijk kunnen voorkomen". Dat lijkt wel erg op de conclusies van de heer Van Vollenhoven met betrekking tot de Schipholbrand.

De Inspectie voor de Gezondheidszorg oordeelt dat de overdracht van medische gegevens niet adequaat is geweest, maar de minister vindt dat er wel een gedegen overdracht is geweest. Ik vind het bijzonder ernstig dat de minister zich niet neerlegt bij het oordeel van de Inspectie voor de Gezondheidszorg, omdat dit toch de instantie is die in ons land objectief en deskundig over dit soort zaken kan oordelen. Daarom dien ik de volgende moties in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de Inspectie voor de Gezondheidszorg op verzoek van de vaste commissie voor Justitie haar oordeel heeft gegeven over de vraag of bij de uitzetting van asielzoeker D. naar Spanje aan de door het BMA gestelde voorwaarden was voldaan en in het bijzonder of een gedegen overdracht van alle medische gegevens had plaatsgevonden;

constaterende dat de inspectie in haar brief van 31 januari 2006 op grond van meerdere overwegingen tot de conclusie komt dat "de wijze van overdracht van de gegevens van de heer D. niet adequaat is geweest";

Klaas de Vries

overwegende dat de minister in het algemeen overleg van 6 juli 2006 heeft meegedeeld "(...) zo vrij te zijn, daarover een andere mening te hebben" en als voorheen volhardt in de opvatting dat een gedegen overdracht van medische gegevens heeft plaatsgevonden;

overwegende dat de Inspectie voor de Gezondheidszorg bij uitstek over de deskundigheid en objectiviteit beschikt om over de naleving van medische voorwaarden en over de kwaliteit van de overdracht van medische gegevens te oordelen;

verzoekt de minister, in dit licht haar eigen mening te heroverwegen en het oordeel van de inspectie over te nemen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Klaas de Vries, Azough en De Wit. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 1075 (19637).

De heer **Klaas de Vries** (PvdA): Ik heb nog een motie over een ander onderwerp. De inhoud spreekt voor zich.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de Kamer jarenlang heeft verzekerd dat de Spaanse autoriteiten tevreden waren over het verloop van de overname van de heer D., onder verwijzing naar een faxbericht van de Spaanse autoriteiten, luidende: "We don't think that something wrong happened during the transfer of the family at the Madrid Airport";

overwegende dat de minister de Kamer op 22 juni 2005 heeft meegedeeld: "(...) ook te weten van het bestaan van een rapport van het Spaanse ministerie van Binnenlandse Zaken (...)" en dat zij dat rapport bij de Spaanse autoriteiten had opgevraagd;

overwegende dat uit een brief van de minister aan de advocate van mevrouw D. van 10 maart 2006 blijkt dat de minister ten minste sinds 16 augustus 2005 over dit rapport en een vertaling daarvan beschikt;

overwegende dat de Spaanse autoriteiten in dit rapport stellen dat bij de berichtgeving met betrekking tot de overdracht van de heer D. geen enkele medische diagnose was gevoegd, noch een mogelijke aanwijzing hoe hij behandeld werd;

overwegende dat zij ook in een onderhoud met de Nederlandse verbindingsofficier duidelijk hebben gemaakt dat "de kern van de zaak niets te maken heeft met het Spaanse opvangsysteem", maar dat het probleem "veeleer ligt in de omstandigheden waarin de overbrenging van de heer D. plaatsvond en de afwezigheid van persoonlijke, medische en sociale documentatie

waarmee dit proces-verbaal aan de Spaanse autoriteiten werd overgedragen";

overwegende dat volgens de Spaanse autoriteiten het genoemde onderhoud geheel draaide "om het optreden van de Nederlandse autoriteiten die op geen enkel moment aan Spanje informatie hebben gestuurd aangaande de medische toestand van de heer Donorov, waardoor men hem niet de behandeling heeft kunnen geven welke hij had kunnen eisen; men heeft hem alleen medicatie kunnen geven naar wat men zag wat hij zelf meebracht (...)"

constaterende dat hieruit blijkt dat de Spaanse autoriteiten allerminst tevreden waren, maar zich in tegendeel door Nederland onvoldoende voorbereid achten op de overname van D. met als gevolg dat deze niet de behandeling heeft kunnen krijgen waarop hij volgens hen aanspraak had;

stelt vast dat de minister haar kennis uit dit rapport had behoren te betrekken bij haar beantwoording van vragen uit de Kamer, zodat de Kamer geen onvolledig en onjuist beeld van de opvattingen van de Spaanse autoriteiten over de overdracht van D. was gegeven,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Klaas de Vries, Azough en De Wit. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 1076 (19637).

□

Mevrouw **Azough** (GroenLinks): Voorzitter. Als macht verblindt, verbleekt het recht, was mijn gedachte bij dit dossier. Stelselmatig negeert de minister alle conclusies en oordelen over de volstrekt gebrekkige behandeling van de heer D. De conclusie van Pharos is klip en klaar: het samengaan van fouten op meerdere gebieden door meerdere ketenpartners heeft, medisch gezien, bijgedragen aan de fatale afloop. Ofwel: als betrokken instanties en medewerkers volgens de eigen richtlijnen hadden gehandeld, was deze zaak heel anders verlopen. Dat is een heel zware conclusie. Die moet zwaar wegen en serieus worden behandeld. Daar is echter geen sprake van. Ook de Inspectie voor de Gezondheidszorg trekt een zeer heldere conclusie: er is niet adequaat gehandeld bij de overdracht van medische gegevens. Dit zijn zwaarwegende feiten. Klaarblijkelijk heeft de minister de Kamer niet volledig geïnformeerd. Bovendien legt zij beide rapporten en conclusies naast zich neer, terwijl de instanties juist in het leven zijn geroepen om toe te zien op correcte en adequate uitvoering. Dit is in de ogen van de fractie van GroenLinks ontoelaatbaar. Daarom heeft zij de moties van de heer De Vries mede ondertekend.

Uit deze gruwelijke geschiedenis moeten lessen voor de toekomst worden getrokken. Daarbij kan de verantwoordelijkheid niet geheel bij de betrokken vreemdeling worden gelegd. Als de minister daar zelf niet toe overgaat, moet de Kamer haar daarop aanspreken. Daarom dien ik de volgende motie in.

Azough

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat bij de overbrenging van de heer D. naar Spanje wezenlijke tekortkomingen aan het licht zijn gebracht ten aanzien van de professionele overdracht van medische gegevens, waardoor de psychologische en medische zorg voor de heer D. tekort is geschoten;

overwegende dat het van het grootste belang is dat bij de overdracht van vreemdelingen aan buitenlandse autoriteiten de persoonlijke, sociale en medische documentatie aan ter zake kundige professionals wordt overgedragen, met uitzondering van documentatie die gerelateerd is aan verblijfsverzoeken;

verzoekt de regering, te verzekeren dat, indien nodig, deze documentatie voortaan te allen tijde ruim voor de daadwerkelijke overbrenging beschikbaar is voor ter zake kundige autoriteiten in de ontvangende landen en zich ervan te vergewissen dat de noodzakelijke medische zorg beschikbaar is,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Azough en Klaas de Vries. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 1077 (19637).

De heer **Visser** (VVD): Voorzitter. Dit is een beetje een nabrander aan het adres van de heer De Vries. Dat komt doordat hij zo'n ontzettend lange motie had. Het duurde even voordat die tot me doordrong. Ik wil alsnog een korte, eenvoudige vraag aan de heer De Vries stellen. Het algemeen overleg is lang geleden gevoerd. Intussen zijn wij maanden verder. Ik heb de indruk dat de informatie die de heer De Vries in zijn motie heeft verwerkt, dateert van na het algemeen overleg. Is deze indruk correct? Kunnen wij deze informatie dan ook krijgen?

De **voorzitter**: Ik stel de heer De Vries in staat om de aan hem gestelde vragen te beantwoorden.

De heer **Klaas de Vries** (PvdA): De informatie waarvan in de motie sprake is, heb ik twee weken geleden via het secretariaat van de vaste commissie aan alle leden laten rondzenden. Ik heb er ook voor zorg gedragen dat deze informatie aan de minister werd toegezonden.

De **voorzitter**: Op verzoek van de minister schors ik de vergadering enkele ogenblikken opdat zij kennis kan nemen van de moties.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Minister **Verdonk**: Voorzitter. Ik zal direct ingaan op de moties. De eerste motie is ingediend door de heer De Vries en medeondertekend door mevrouw Azough en de heer De Wit. Ik zal de overwegingen niet herhalen. Hij

verzoekt de minister haar eigen mening te heroverwegen en het oordeel van de Inspectie over te nemen. In het debat hebben wij erover gesproken wat de gedegen overdracht van medische gegevens inhoudt en is de vraag gesteld of dit betekent dat het gehele medische dossier moet worden overgedragen. Het BMA verstaat onder de gedegen overdracht niet het gehele medische dossier. Het BMA heeft gesteld dat hiermee wordt bedoeld dat betrokkene in principe zelf bij de behandelend arts een schriftelijke overdracht van de medische gegevens laat invullen met als doel een volgende behandelaar zo goed mogelijk te informeren over de gegeven behandeling, bijvoorbeeld door middel van het Europees medisch paspoort. De VP is verantwoordelijk voor het toezicht dat voor de overdracht van medische gegevens is geregeld en voor de uitzetting. Een en ander zal worden betrokken bij het plan van aanpak naar aanleiding van het IGC-rapport over de MOA. Een van de aanbevelingen van de inspectie is om niet uit te zetten, wanneer niet zeker is gesteld dat aan de asielzoeker de nodige medische gegevens zijn verstrekt, vastgelegd in het medisch paspoort. Ik ontraad het aannemen van deze motie.

De heer **Klaas de Vries** (PvdA): Voorzitter. De minister heeft zich in het overleg met de Kamer niet beroepen op de medische contra-expertise, waarmee het oordeel van de Inspectie voor de Gezondheidszorg terzijde wordt geschoven. Zij heeft daarentegen gewezen op aspecten die naar mijn smaak niet relevant zijn voor de beoordeling van de vraag of er medisch een gedegen overdracht van alle gegevens is geweest. Bijna in confesso zeg ik dat er eigenlijk helemaal geen gegevens zijn overgedragen. Alleen is tegen de Spaanse autoriteiten in een faxbericht gezegd dat er iemand aankwam die suïcidaal was. Dat is natuurlijk niet een gedegen overdracht van medische gegevens. Dus het oordeel van de inspectie verbaast mij niet. Wat mij wel verbaast, is dat de minister zich zomaar distantieert van het oordeel van de meest gezaghebbende instantie in Nederland.

Minister **Verdonk**: Dat doe ik niet. Wij hebben in het algemeen overleg gesproken over de vraag of bij de overdracht van medische gegevens wordt bedoeld op het gehele medische dossier. Zou juist heb ik mijn mening voorgelezen. Ook heb ik de mening van het BMA kenbaar gemaakt. Ik heb niet gezegd – dat heb ik de heer De Vries al in een aantal AO's verteld – dat er geen fouten zijn gemaakt. Ja, er zijn fouten gemaakt in de zaak-Donorov en ik heb maatregelen genomen voor verbetering van de gang van zaken. Daarover heb ik al eerder met de Kamer van gedachten gewisseld.

Voorzitter. Met zijn andere motie citeert de heer De Vries uit het rapport van de Spaanse autoriteiten. Ik kan echter over dat rapport niets zeggen. Ik heb de Spaanse autoriteiten gevraagd om dit rapport openbaar te mogen maken, maar daarvoor hebben zij geen toestemming gegeven. Ik heb de Kamer dat bericht met mijn brief van 12 juni 2006. Wij kunnen op dit moment dus niet over dit rapport spreken.

De heer **Klaas de Vries** (PvdA): Voorzitter. Met mijn motie heb ik erop gewezen dat de minister kennis had van de inhoud van het rapport. Zij wist dus dat de Spaanse autoriteiten grote bezwaren hadden met betrekking tot de overdracht. Toch heeft de minister de

Verdonk

Kamer alleen maar bericht over die ene fax waaruit zou blijken dat de Spaanse autoriteiten heel tevreden waren. Daarmee heeft zij voor de Kamer een fout beeld geschetst van het oordeel van de Spaanse autoriteiten. Gelet op de wetenschap die zij allang had, zou het naar mijn smaak correct zijn geweest als zij al veel eerder tegen de Kamer had gezegd: het is mij ook gebleken dat de Spaanse autoriteiten met een aantal onderdelen van deze overdracht grote problemen hebben. Die problemen betreffen niet de transfer at Madrid Airport. Bij die transfer gaat het echter maar om een onderdeel van de hele procedure.

Minister **Verdonk**: Ik vind het toch lastig om nu te discussiëren over dit rapport. Het is door de Spaanse autoriteiten opgesteld. Ik heb ze gevraagd om het openbaar te mogen maken. Zij gaan daarmee niet akkoord en ik heb nu niet precies helder voor de geest welke citaten van de heer De Vries precies in dat rapport staan of in andere rapporten voorkomen. Ik moet aanneming van deze motie ontraden. Het is voor mij niet mogelijk om over de gegevens van de Spaanse autoriteiten te spreken.

De heer **Klaas de Vries** (PvdA): Voorzitter. Ik vind dit niet acceptabel. Vorige week heb ik zeer nadrukkelijk aan het commissiesecretariaat gevraagd om deze stukken, die ik ook onder mijn collega's heb verspreid, nog eens naar de minister te zenden. Dit zijn precies de stukken die zij al sinds vorig jaar heeft. Ik vind niet dat de minister dan kan zeggen: ik heb die stukken niet kunnen bestuderen.

Minister **Verdonk**: Voorzitter. Nog een keer. Het is ons bekend dat dit rapport bestaat. Waarom is ons dat bekend? Omdat wij dat op 9 juni 2005 hebben aangetroffen in het dossier van de Nationale ombudsman. Waarschijnlijk is het door mevrouw D. naar haar advocaat in Nederland gestuurd en heeft die advocaat het naar de Nationale ombudsman en de Tweede Kamer gezonden. Ik heb een officieel overleg gehad met de Spaanse autoriteiten en ze gevraagd om het rapport openbaar te mogen maken. Zij hebben mij duidelijk gemaakt dat zij daarvoor geen toestemming geven.

De heer **Klaas de Vries** (PvdA): De minister wist niet alleen van het bestaan van het rapport, zij beschikte erover. Desondanks heeft zij ons gekleurde informatie verstrekt over het oordeel van de Spaanse autoriteiten die, anders dan zij voorstelt, de overdracht bijzonder ernstig en slecht noemen. Met name zeggen zij: wij hebben Donorov niet die hulp kunnen geven waar hij recht op had.

Minister **Verdonk**: Volgens mij zijn er een aantal zaken al verschillende keren over tafel gegaan. In de zaak D. is niet alles goed gegaan en daarom heb ik maatregelen getroffen om de zaken wel goed te laten gaan. Ik wijs erop dat de heer Donorov medicijnen bij zich had toen hij in Spanje aankwam, dat dit voor de Spaanse autoriteiten ook duidelijk was en dat zij dezelfde medicijnen aan hem hebben verstrekt. Ik kan inhoudelijk niet ingaan op het rapport, aangezien ik geen toestemming heb van de Spaanse autoriteiten om het openbaar te maken.

De heer **De Wit** (SP): Hoort de minister zich nu zelf niet voor de derde keer spreken? Zij zegt hier tot drie keer toe: ik heb van de Spaanse autoriteiten geen toestemming om het rapport openbaar te maken. Het rapport is openbaar. Wat de heer De Vries vraagt in de motie, is om te reageren op wat wij nu weten. Dat is u niet verboden door de Spaanse autoriteiten.

Minister **Verdonk**: Dan zeg ik het nu voor de vierde keer. De Spaanse autoriteiten hebben mij meegedeeld dat het een intern document is en dat zij voor openbaarmaking geen toestemming geven. Ik kan daar niets aan veranderen. Wel is eerder ter sprake geweest het verslag van de liaison van de KMar. Daarin staat ook een oordeel over wat de Spaanse autoriteiten hebben aangegeven. Zoals gezegd, is dat rapport van de Spaanse autoriteiten niet openbaar, waardoor ik er niet op kan ingaan. Voor die openbaarmaking had namelijk toestemming gegeven moeten worden door de Spaanse autoriteiten.

De heer **Klaas de Vries** (PvdA): Het is toch niet te geloven dat u zegt dat het rapport niet openbaar is, omdat er geen toestemming zou zijn gegeven door de Spaanse autoriteiten. Dat rapport is wel openbaar. Het is ter hand gesteld door de advocate van mevrouw D. Zij heeft het aan de landsadvocaat en aan u gestuurd. U hebt er kennis van kunnen nemen. De advocate van mevrouw D. heeft net zoals het geval is bij alle andere stukken, mij toestemming gegeven om dat rapport aan mijn collega's te geven. Dat heb ik ook gedaan. Dat stuk is dus openbaar. Het ligt op straat en iedereen kan dat raadplegen. De minister kan erin lezen dat de Spaanse autoriteiten bijzonder ontevreden waren over de manier waarop zij de overdracht van D. had geregeld. Desondanks heeft de minister in strijd met die wetenschap voortdurend tegen de Kamer gezegd: de Spaanse autoriteiten vonden het prima. Daar heb ik bezwaar tegen, omdat op die manier de Kamer verkeerd wordt ingelicht.

Minister **Verdonk**: Ik heb helemaal niet gezegd dat het allemaal prima is gegaan. Ook dat heb ik al een aantal malen herhaald. Daarnaast heb ik het verslag van de KMar-liaison aangehaald. Ik begrijp dat de heer De Vries graag iets anders wil horen. Ik kan hem mededelen dat ik zeker wel kan lezen, maar dat dit iets anders is dan hier in het openbaar spreken over een rapport dat volgens de Spaanse autoriteiten niet openbaar gemaakt mag worden. Het gaat hierbij om een intern document.

In de motie van mevrouw Azough wordt de regering verzocht, te verzekeren dat indien nodig de medische informatie voortaan te allen tijde ruim vóór de daadwerkelijke overbrenging beschikbaar is voor ter zake kundige autoriteiten in de ontvangende landen en om zich ervan te vergewissen dat de noodzakelijke medische zorg beschikbaar is. Ik heb een aantal maatregelen genomen. Als bijvoorbeeld het BMA adviseert om medische gegevens van vreemdelingen over te dragen, dan wijst de IND zowel de VP en de KMar als de gemachtigde van de vreemdeling erop dat zij de vreemdeling dienen te informeren dat hij zelf verantwoordelijk is voor het opvragen en overdragen van zijn medische gegevens. De vreemdeling kan dan in overleg met de behandelend arts een overzicht van de relevante medische informatie laten samenstellen ten behoeve van de informatievoorziening van arts naar arts. Dit is bijvoorbeeld het Europees

Verdonk

Medisch Paspoort. De IND informeert de VP over de noodzakelijke reisvoorwaarden door het meesturen van het BMA-advies. De VP is verantwoordelijk voor de uitzetting en ziet er dus ook op toe dat aan de voorwaarden uit het BMA-advies is voldaan voordat de vreemdeling wordt uitgezet. Als de VP constateert dat niet is voldaan aan de medische voorwaarden voor de uitzetting, dan treedt de VP in overleg met de IND om te bezien op welke wijze alsnog aan de voorwaarden van het BMA-advies kan worden voldaan. De intentie van de motie-Azough kan ik overnemen; deze is namelijk in overeenstemming met wat ik poog te doen met de maatregelen die ik nu heb genomen. Wat mevrouw Azough in haar motie vraagt, is dus staand beleid. Ik kan alleen de gegevens als autoriteit niet aan een andere autoriteit overdragen, maar ik geef ze in plaats daarvan mee aan de vreemdeling. De intentie neem ik dus echter over.

Mevrouw **Azough** (GroenLinks): Het gaat mij niet om intenties maar om daden. U schermt voortdurend met de term "eigen verantwoordelijkheid". Het overdragen van de informatie is de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling. Als er echter sprake is van een psychische tekortkoming en een psychische ziekte, dan kun je toch niet serieus menen dat de vreemdeling zelf de verantwoordelijkheid daarvoor dient te dragen? Daarvoor schiet het oordeelsvermogen van de vreemdeling in zo'n geval tekort. Daarop gaat u niet voldoende in. Hiermee kunt u altijd uw eigen verantwoordelijkheid opzij schuiven en verwijzen naar de vreemdeling.

Minister **Verdonk**: Nee. Ik heb u al eerder verteld dat ik ook bezig ben met een handleiding om de medische overdracht goed te regelen. Daarvoor is al voorbereidend werk verricht: door het BMA is een document opgesteld met daarin uitleg van medische reisvoorwaarden die het BMA kan stellen. Dit document wordt betrokken bij de samenstelling van de handleiding. In afwachting van de handleiding gebruikt het BMA per 1 september jongstleden niet meer de formulering "ja, men kan worden uitgezet, mits", maar de formulering "nee, men kan niet worden uitgezet, tenzij" in de gevallen waarin fysieke overdracht van een vreemdeling aan een medische instelling of aan een arts noodzakelijk wordt geacht en waarin is geadviseerd dat een medische beoordeling direct vóór de reis noodzakelijk is. Op deze manier wordt mijns inziens voor de uitvoerders van reisadviezen meer duidelijkheid gecreëerd. Het blijft echter de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling. Een arts die vindt dat een vreemdeling geestelijk niet in staat is om deze verantwoordelijkheid te dragen, kan in overleg treden met de KMar of met de VP. De vreemdeling blijft echter verantwoordelijk voor de medische gegevens.

Mevrouw **Azough** (GroenLinks): De minister spreekt zichzelf tegen. Zij zegt dat de vreemdeling zelf verantwoordelijk is en tegelijkertijd zegt zij dat de arts daartoe verantwoordelijk wordt geacht. Zij gaat niet in op mijn argument dat de geestelijke gezondheidstoestand het soms niet toelaat dat de vreemdeling die eigen verantwoordelijkheid neemt.

Minister **Verdonk**: De IND wijst de VP aan, maar kan ook de KMar aanwijzen. Zij worden erop gewezen dat zij de vreemdeling erop moeten wijzen dat de vreemdeling zelf

verantwoordelijk is voor de overdracht van de medische gegevens. Natuurlijk wordt er voor die mensen gezorgd, wanneer wij te maken hebben met iemand die geestelijk niet in orde is, maar het blijft uiteindelijk de eigen verantwoordelijkheid.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, volgende week dinsdag over de ingediende moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 13 september 2006 over **asielbeleid**.

□

De heer **Klaas de Vries** (PvdA): Voorzitter. Het feit dat kinderen worden opgesloten in cellen, in afwachting van een uitzetting, is reeds lange tijd een groot zorgpunt voor de Kamer. Vorig jaar heeft de Kamer een motie van mijn hand aangenomen, met het verzoek aan de regering om alternatieven voor het in detentie houden van kinderen te onderzoeken. De minister heeft daarop gereageerd door een aantal maatregelen te nemen, maar zij maakt geen principiële keuze.

Vandaag zijn wij allen, zeker ook de minister, weer met de neus op de feiten gedrukt inzake de kwestie Hui, een jochie van acht jaar dat het in Nederland fantastisch deed. Hij is uit zijn school gehaald, naar het vertrekcentrum Vught gebracht en vervolgens naar het detentiecentrum Zeist. Naar alle waarschijnlijkheid zal hij straks op straat worden gezet, waardoor het leven van dit jonge kind dreigt te worden verwoest, maar de minister heeft weer een dossier gesloten.

Ik vind dit werkelijk onbegrijpelijk. De minister geeft er nogal eens van op dat zij naar al deze moeilijke zaken met haar hart kijkt. Dan zou ik wel eens willen weten waarom deze zaak haar hart niet raakt. Hui is maar een voorbeeld van al die kinderen die worden opgesloten in cellen en daar worden beroofd van mogelijkheden om zich op een behoorlijke wijze te laten onderrichten. De praktijk van het uitzetbeleid van de minister is dat zij uiteindelijk vaak op straat terecht komen en dat zij illegaal gaan zwerven, omdat de ouders ook geen mogelijkheid hebben om terug te gaan naar het land waar zij volgens de minister heen zouden moeten gaan. Ik dien de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat nog steeds kinderen worden opgesloten met als enige doel om ze uit te zetten;

constaterende dat de UNHCR oordeelt dat het Grenshospitium en het uitzetcentrum Rotterdam ongeschikt